

ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ
№ 1/2011 г.
гр.София, 10 февруари 2012 год.

Върховният касационен съд на Република България, Общо събрание на Гражданска колегия и Търговска колегия, в съдебно заседание на 26 януари 2012 год. в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ на ВКС :

ЛАЗАР ГРУЕВ

ЗАМ. ПРЕДСЕДАТЕЛ на ВКС

И ПРЕДСЕДАТЕЛ на Гражданска колегия:

СИМЕОН ЧАНАЧЕВ

ЗАМ. ПРЕДСЕДАТЕЛ на ВКС и

ПРЕДСЕДАТЕЛ на Търговска колегия:

МАРИО БОБАТИНОВ

ПРЕДСЕДАТЕЛИ на

ОТДЕЛЕНИЯ: ДОБРИЛА ВАСИЛЕВА

ТАНЯ МИТОВА

ТАТЯНА ВЪРБАНОВА

ТАНЯ РАЙКОВСКА

ПЛАМЕН СТОЕВ

БОЙКА СТОИЛОВА

ЧЛЕНОВЕ:

1. ЛЮБКА ИЛИЕВА

2. НИКОЛА ХИТРОВ

3. РОСИЦА КОВАЧЕВА

4. ЖАНИН СИЛДАРЕВА

27. ЛИДИЯ РИКЕВСКА

28. ГЪЛЪБИНА ГЕНЧЕВА

29. СНЕЖАНКА НИКОЛОВА

30. МАРИО ПЪРВАНОВ

5. КАПКА ЮСТИНИЯНОВА
6. НАДЯ ЗЯПКОВА
7. ЕМАНУЕЛА БАЛЕВСКА
8. БРАНИСЛАВА ПАВЛОВА
9. СТОИЛ СОТИРОВ
10. МАРГАРИТА СОКОЛОВА
11. ЦЕНКА ГЕОРГИЕВА
12. БОРИСЛАВ БЕЛАЗЕЛКОВ
13. ДАРИЯ ПРОДАНОВА
14. СВЕТЛА ЦАЧЕВА
15. СТОЙЧО ПЕЙЧЕВ
16. ЛЮБКА БОГДАНОВА
17. РАДОСТИНА КАРАКОЛЕВА
18. ВЕСКА РАЙЧЕВА
19. МАРИЯ СЛАВЧЕВА
20. КОСТАДИНКА АРСОВА
21. ЕЛЕОНОРА ЧАНАЧЕВА
22. ЗЛАТКА РУСЕВА
23. ДИЯНА ЦЕНЕВА
24. МАРИЯ ИВАНОВА
25. СВЕТЛАНА КАЛИНОВА
26. МАРИАНА КОСТОВА
31. ЕМИЛ МАРКОВ
32. КАМЕЛИЯ ЕФРЕМОВА
33. ЕМИЛ ТОМОВ
34. АЛБЕНА БОНЕВА
35. СВЕТЛА ДИМИТРОВА
36. СВЕТЛА БОЯДЖИЕВА
37. ЖИВА ДЕКОВА
38. МИМИ ФУРНАДЖИЕВА
39. КАМЕЛИЯ МАРИНОВА
40. ТОТКА КАЛЧЕВА
41. ЗДРАВКА ПЪРВАНОВА
42. ВАСИЛКА ИЛИЕВА
43. ЕМИЛИЯ ВАСИЛЕВА
44. ТЕОДОРА ГРОЗДЕВА
45. ИЛИЯНА ПАПАЗОВА
46. ОЛГА КЕРЕЛСКА
47. ЗОЯ АТАНАСОВА
48. ВЕЛИСЛАВ ПАВКОВ
49. ВЕСЕЛКА МАРЕВА
50. БОРИС ИЛИЕВ
51. БОНКА ЙОНКОВА

при участието на секретаря **Борислава Лазарова**

постави на разглеждане **тълкувателно дело № 1 по описа за 2011 г. на ОСГКТК**

докладвано от председателя **ЛАЗАР ГРУЕВ**

Председателят на Върховния касационен съд на основание чл. 125 от Закона за съдебната власт във връзка с постъпил сигнал по чл. 54, ал.1, т.3 ЗСВ на Инспектората към Висшия съдебен съвет е направил искане Общото събрание на Гражданска колегия и Търговска колегия на ВКС да постанови тълкувателно решение по следните спорни въпроси:

1. Нищожно ли е съдебно решение, обявено по реда на чл. 189, ал. 3, изр. 2 ГПК (отм.) и чл. 236, ал. 3, изр. 2 ГПК, при което съдията, неподписал решението е избран за съдия в друг съд или е бил в обективна невъзможност да стори това.

2. Нищожно ли е съдебно решение, при подписването на което някой от съдиите е бил избран за съдия в друг съд.

Общото събрание на Гражданска и Търговска колегии на Върховния касационен съд, за да се произнесе съобрази следното:

Делото е образувано с разпореждане на Председателя на Върховния касационен съд поради констатирана от Инспектората към Висшия съдебен съвет противоречива съдебна практика, формирана по въпроса за валидността на решения, постановени от съдебен състав, обявени с два подписа и отбелязване по чл. 189, ал. 3, изр. 2-ро ГПК (отм.), съгласно което младшият член на състава не може да подпише поради избирането му за съдия в районен съд.

В решения, постановени от състави на Гражданска и Търговска колегии на Върховния касационен съд е прието, че решение на тричленен състав, неподписано от член на състава по причина заемане на съдийска длъжност в друг съд е нищожно. Прието е, че участието на неподписалия съдия в съдебното съвещание, на което е формирана волята на съда е без правно значение; че за валидността на съдебния акт е от значение да е постановен от съдии към съответния съд, имащи това качество към момента на подписването му.

В решение № 478 от 26.05.2009 г. по гр.д. № 1157/2008 г. на Първо гражданско отделение на Върховния касационен съд е прието, че когато младшият член на състава, участвал в произнасяне на решението, не го е подписал поради встъпване на длъжност съдия в районен съд и тази причина е отразена от председателя или старшият член на съдебния състав, съдебният акт е валиден, изготвен съгласно изискванията на чл. 189, ал. 3 ГПК (отм.)

ОСГТК намира за правилно второто становище по следните съображения:

Както в доктрината, така и в съдебната практика се приема, че е нищожно съдебното решение, постановено от ненадлежен орган или в ненадлежен състав, извън правораздавателната власт на съда, не в писмена форма, абсолютно неразбираемото решение или неподписаното решение.

Съгласно съдопроизводствените правила за постановяване на съдебен акт, решението се постановява от съдебния състав, участвал в заседанието, в което е завършено разглеждането на делото – чл. 235, ал. 1 ГПК (чл. 187, ал. 1 ГПК отм.) по мнозинството на гласовете – чл. 21, ал. 5 ГПК (чл. 187, ал. 1 ГПК отм.); решението, заедно с мотивите към него се изготвя в писмена форма – чл. 235, ал. 4 ГПК; подписва се от всички съдии, взели участие в постановяването му, а когато някой от тях не може да го подпише, председателят или старшият съдия отбелязва причините за това – чл. 236, ал. 3 ГПК (чл. 189, ал. 3 ГПК отм.) и се обявява в срочната книга – чл. 235, ал. 5, изр. 1 ГПК (чл. 190 ГПК отм.), съответно в регистъра на съдебните решения – чл. 235, ал. 5, изр. 2 ГПК.

Когато решението се постановява еднолично, то е постановено с подписването му от съдията. Неподписаният текст е проект за решение, а подписаният текст може да бъде оттеглен преди обявяването му единствено от съдията, който го е подписал. Фактическият състав на обявяването на решението включва подреждането на решението в регистъра на съдебните решения и отразяване в срочната книга на мястото му в регистъра, а при действието на ГПК (отм.) с отразяването на диспозитива на решението в срочната книга. Обявяването на съдебното решение не е елемент от фактическия състав на валидно формираната воля на съда - то има за последица неоттегляемост на решението (чл. 246 ГПК; чл. 192, ал. 1 ГПК (отм.). Преди обявяването му, подписаното от съдията съдебно решение е валидно, а обявяването по чл. 235, ал. 5, изр. 1 ГПК (чл. 190 ГПК отм.) след предаване на решението в канцеларията на съда се извършва независимо от това дали към момента на обявяване на съдебния акт постановилия решението съдия е член на съответния съд.

Когато решението се постановява в състав, то се приема на тайното съвещание с мнозинството на гласовете – чл. 21, ал. 5 ГПК (чл. 187, ал. 1 ГПК отм.). След като решението е взето, докладчикът по делото изготвя писмения текст, който се подписва от всички съдии, като съдията, който не е съгласен с мнението на мнозинството, подписва решението, като мотивира отделно своето особено мнение – чл. 21, ал. 6 ГПК (чл. 187, ал. 3 ГПК отм.). Съдиите, подписали решението удостоверяват не своите волеизявления, а волята на съда такава, каквато тя е формирана при тайното съвещание. За автентифицирането на решението е достатъчно то да бъде подписано от двама съдии, без значение дали гласовете им са формирали мнозинството или един от тях е на особено мнение (чл. 236, ал.3, изр.2-ро ГПК, съответно чл. 189, ал. 3 ГПК (отм.). С подписа си, останалият на особено мнение съдия удостоверява, че изложеният текст на решението отговаря на формираната от мнозинството воля и излага отделно особеното си мнение. Когато член на състава не може да подпише решението, председателят на състава отбелязва причините за това, съответно старшият член, когато решението не може да бъде подписано от председателя.

Законът не прави разлика между причините за неподписването - в периода от вземането на решението до изготвянето на писмения текст е възможно да настъпят различни факти, които пречат за полагаането на подписите. Тези факти може да съставляват както обективна причина - смърт, телесна повреда, психично разстройство и пр., така и субективна - нежелание да се положи подпис от съдия, взел участие при формиране волята на съда. Избирането на член от състава на съда, постановил съдебното решение, за съдия в друг съд не съставлява причина, изключваща приложението на чл. 236, ал.3, изр.2-ро ГПК, съответно чл. 189, ал. 3 ГПК (отм.). За валидността на съдебния акт е без значение дали съдията, взел участие при формиране на волята на съдебния състав не може да положи подписа си поради причина от физическо естество (смърт, телесна повреда, психично разстройство); поради причина от правно естество (пенсиониране, напускане на поста съдия) или поради преминаването му на работа в друг съд. Естеството на причината е правно ирелевантно, тъй като волята на съда е надлежно формирана при гласуването в тайното заседание и надлежно автентифицирана с подписите на двама съдии.

С подписване на съдебното решение от двама от съдиите, взели участие при формиране волята на съдебния състав и отбелязване на причината поради която не е положен подписа на третия член на състава е налице валидно удостоверяване на правораздавателна воля. Обявяването на решението в регистъра (чл. 235, ал.5 ГПК; чл. 190 ГПК отм) има за последица неговата неоттегляемост и няма отношение към валидността му.

Неподписаният от член на състава на съда съдебен акт поради наличие на пречка за това следва да бъде разграничен от неподписаното поради пропуск съдебно решение. Съдебното решение може да бъде подписано от член на съдебния състав и след обявяването му, вкл. и след постъпване на жалба против решението, когато липсата на подпис е резултат от пропуск на съдията – т.15 от ППВС № 1 от 10.11.1985 г. Когато неотбелязването на причината за неподписването на решението от някой от членовете на съдебния състав е резултат на пропуск, то той също може да бъде отстранен и след обявяване на съдебния акт.

По изложените съображения, Общото събрание на Гражданска и Търговска колегия на Върховния касационен съд

РЕШИ:

Обявеното по реда на чл. 189, ал. 3, изр. 2 ГПК (отм.) и чл. 236, ал. 3, изр. 2 ГПК съдебно решение, което не е подписано от съдията, който след постановяването му е избран за съдия в друг съд или е в обективна невъзможност да стори това, не е нищожно.

Съдебното решение, при подписването на което някой от съдиите е бил избран за съдия в друг съд, не е нищожно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ на ВКС :

ЛАЗАР ГРУЕВ.....

ЗАМ. ПРЕДСЕДАТЕЛ на ВКС
И ПРЕДСЕДАТЕЛ на Гражданска колегия:
СИМЕОН ЧАНАЧЕВ.....

ЗАМ. ПРЕДСЕДАТЕЛ на ВКС и
ПРЕДСЕДАТЕЛ на Търговска колегия:
МАРИО БОБАТИНОВ.....

ПРЕДСЕДАТЕЛИ на
ОТДЕЛЕНИЯ: ДОБРИЛА ВАСИЛЕВА.....

ТАНЯ МИТОВА.....

ТАТЯНА ВЪРБАНОВА.....

ТАНЯ РАЙКОВСКА.....

ПЛАМЕН СТОЕВ.....

БОЙКА СТОИЛОВА.....

ЧЛЕНОВЕ:

1. ЛЮБКА
ИЛИЕВА

2. НИКОЛА
ХИТРОВ

3. РОСИЦА
КОВАЧЕВА

4. ЖАНИН
СИЛДАРЕВА

5. КАПКА
ЮСТИНИЯНОВ
А

6. НАДЯ
ЗЯПКОВА

27. ЛИДИЯ
РИКЕВСКА

28. ГЪЛЪБИНА
ГЕНЧЕВА

29. СНЕЖАНКА
НИКОЛОВА

30. МАРИО
ПЪРВАНОВ

31. ЕМИЛ
МАРКОВ

32. КАМЕЛИЯ
ЕФРЕМОВА

7. ЕМАНУЕЛА БАЛЕВСКА	33. ЕМИЛ ТОМОВ
8. БРАНИСЛАВА ПАВЛОВА	34. АЛБЕНА БОНЕВА
9. СТОИЛ СОТИРОВ	35. СВЕТЛА ДИМИТРОВА
10. МАРГАРИТА СОКОЛОВА	36. СВЕТЛА БОЯДЖИЕВА
11. ЦЕНКА ГЕОРГИЕВА	37. ЖИВА ДЕКОВА
12. БОРИСЛАВ БЕЛАЗЕЛКОВ	38. МИМИ ФУРНАДЖИЕВ А
13. ДАРИЯ ПРОДАНОВА	39. КАМЕЛИЯ МАРИНОВА
14. СВЕТЛА ЦАЧЕВА	40. ТОТКА КАЛЧЕВА
15. СТОЙЧО ПЕЙЧЕВ	41. ЗДРАВКА ПЪРВАНОВА
16. ЛЮБКА БОГДАНОВА	42. ВАСИЛКА ИЛИЕВА
17. РАДОСТИНА КАРАКОЛЕВА	43. ЕМИЛИЯ ВАСИЛЕВА
18. ВЕСКА РАЙЧЕВА	44. ТЕОДОРА ГРОЗДЕВА
19. МАРИЯ СЛАВЧЕВА	45. ИЛИЯНА ПАПАЗОВА
20. КОСТАДИНКА АРСОВА	46. ОЛГА КЕРЕЛСКА
21. ЕЛЕОНОРА ЧАНАЧЕВА	47. ЗОЯ АТАНАСОВА
22. ЗЛАТКА РУСЕВА	48. ВЕЛИСЛАВ ПАВКОВ

23. ДИЯНА
ЦЕНЕВА

24. МАРИЯ
ИВАНОВА

25. СВЕТЛАНА
КАЛИНОВА

26. МАРИАНА
КОСТОВА

49. ВЕСЕЛКА
МАРЕВА

50. БОРИС
ИЛИЕВ

51. БОНКА
ЙОНКОВА

ОСОБЕНО МНЕНИЕ
КЪМ ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ № 1/2011 Г.
ПО Т.Д.№ 1/2011 Г.НА ОСГКТК НА ВКС

Нищожно е съдебно решение, обявено по реда на чл.189, ал.3 изр.2-ро ГПК (отм.) и чл.236, ал.3 изр.2-ро ГПК , при което съдията, неподписал решението , е избран и е встъпил като съдия в друг съд. Нищожно е и съдебното решение , при подписването на което някой от съдиите е бил избран и е встъпил като съдия в друг съд.

Връзката между правните норми, регламентиращи изисквания за валидност, както и характеристиката им, изведена по тълкувателен път, произтича от целта на закона съдебното решение да се постанови при спазване на основните принципи на правораздавателната дейност. Наред с условието да се конституира надлежен съд, действащ в пределите на правораздавателната власт при разглеждане на съдебния спор, необходимо е при постановяване на решението да се спазят гаранциите за участие на съдиите от съдебния състав при приемане на решението .

При постановяването на съдебното решение, гражданският процесуален закон е дал уредба на участието на съдебния състав в чл.235 ал.1 във вр. чл. 21 ГПК , чл.236 ал.1 т.2 ГПК ,съответно чл. 187 ,чл. 189 ал.1 б."б" ГПК(отм) и в предписанието за подпис на всички участвали в постановяването съдии - чл.236 ал.3 ГПК (чл.189ал.3 ГПК,отм).От тези норми се извеждат изисквания за валидност на съдебното решение.

Съгласно чл. 235 ал.1 ГПК решението се постановява от съдебния състав, участвал в заседанието, в което е завършено разглеждането на делото. При съдебен състав се предполага решението да е прието (чл. 21 ал.5 ГПК), изготвено (чл. 235 ал.4 ГПК) и подписано от всички съдии, „взели участие при постановяването” (чл.236 ал.3 ГПК). Законът разглежда постановяването като процес на участие , чийто фактически състав завършва с обявяване на решението. Участието на съдебния състав като условие за действителност на акта законът гарантира чрез правилото на чл.236 ал.3, предл. първо ГПК. Валидно постановено се явява единствено подписаното решение .С подписването на решението се оформя същото като писмено волеизявление на съда, в предписаната от закона форма, а като акт на съдебна власт и официален диспозитивен документ решението се материализира с обявяване в регистъра .

Постановяването на съдебното решение се предхожда от приемането му (чл. 21ал.5 ГПК) и изготвянето му(чл. 235 ал.4 ГПК), но постановяване не се обективира в тези два предходни момента, нито е тъждествено с тях. Приетото решение само задължава участвалия в приемането му съдия да го подпише, щом бъде изготвено.Чрез задължението и правомощието всеки член на състава да положи подпис в решението ,законът регламентира условията за валидност на акта на правораздаване, като същевременно гарантира и обезпечава проявлението на принципа съдът да взема решенията си по съвест и вътрешно убеждение .Няма

друг механизъм ,който да гарантира съответствие на изготвения от докладчика писмен проект с приетото в съвещанието решение , освен личния подпис на всеки от участвалите съдии .

Постановяването е завършено, когато всички членове на състава подпишат решението и то бъде обявено, или когато решението бъде обявено с посочване на причина за невъзможност по чл. 236 ал.3 , изр.2-ро ГПК, или решението е обявено, без да са спазени формалните изисквания за постановяването му. В последния случай решението ще е нищожно, освен когато фактическият състав може и следва да бъде довършен, при хипотезите вече разгледани и обобщени от гледна точка на последиците в т.15 от Постановление №1 от 10.11.1985г на Пленума на ВС на РБ .

Връзката между задължението да се подпише съдебното решение, изведено от чл.236 ал.1 предл. първо ГПК и постановяването му като акт на съд в съответната форма, характеризира самото задължение като длъжностно.Съдия, който е участвал в разглеждането на делото (чл.20, предл. второ ГПК) и приемането (чл. 21 ал.5 ГПК) на решението, но вече няма длъжностното качество, не може да го изпълни . Освобождаване на съдия от задължението да подпише лично , може да произтече от обективна причина и тогава е приложимо правилото на чл. 236 ал.3, предл. второ ГПК, но може да е последица от освобождаването му от длъжност и тогава не се касае за невъзможност, а за загуба на правомощие, пречка от правно естество. По аргумент от чл. 166 ал.2 ЗСВ , преди освобождаване от длъжност в съответния съд , участвалият в състава на съда следва и е длъжен да изпълни задълженията си, свързани с постановяването на съдебни актове .

Правилата, свързани с формата за валидност на акта и предписаните в тази връзка задължения на съдията поначало не следва да търпят изключения , но именно съображението ,че подписът в съдебното решение е лично действие , в което се състои изпълнението на служебното задължение, е наложило изключението - законът държи сметка за случаите на невъзможност член на състава да го изпълни.Съгласно чл. 236 ал.3, изр.2-ро ГПК(чл. 189 ал.3 изр 2-ро ГПК отм),когато някой от съдиите не може да подпише решението, председателят или старшият съдия отбелязва върху акта причините за това. Полагането на подпис върху документ, освен волеви акт, е и физическо действие. Законът има предвид полагането на подпис като лично, физическо действие на съдията, в което се състои изпълнението на предвиденото в чл. 236 ал.3 ГПК правило. Поради това отбелязването по чл. 236 ал.3 изр. второ ГПК (чл.189 ал.3 ГПК отм),като изключение, намира приложение при всяка обективна невъзможност ,стига нейна присъща последица да е физическата невъзможност. Изключението ще е приложимо като форма за постановяване на валидно съдебно решение, когато невъзможността за един от членовете на съдебния състав да положи подпис е обусловена от причина, стояща извън неговата воля и същевременно не е израз на воля този съдия да не подпише акта.

Основание за този извод е връзката между изключение и правило в нейната конкретност. Законът има предвид полагането на подпис, продиктувано в правилото на същия чл. 236 ал.3 ГПК и урежда особен случай, при който решението ще е валидно и следва да бъде обявено при наличието на два подписа. Без значение е дали те са на съдиите, формирали мнозинството при гласуването. Не това е водещото съображение на законодателя, за да отстъпи от правилото . С подписване на решението мнозинството не се формира , то се удостоверява като резултат от съвещанието,но законът по правило изисква удостоверението да е лично , от всеки участвал съдия и отстъпва от изискването само когато е налице обективна невъзможност, иначе се накрънява гаранцията .

Гаранцията за участие на всички членове на състава при постановяване на решение, скрепена от правилото на подписа, би се оказала накрънена при валидност на акта само с два подписа и независимо от причината, поради която третият подпис липсва . Ако изготвеният проект,макар и вече подписан от двама съдии, не е съответен по съдържание на гласуването при тайното съвещание и въпреки това бъде обявен за съдебно решение, зачитането на подобен акт като валиден ще накръни основните принципи ,залегнали в чл. 5 и чл. 12 от ГПК .

Чрез подписа си всеки член на състава, в качеството си на съдия , удостоверява сам законите основания за полагането му: участието си в постановяване на съдебното решение, надлежното провеждане на тайно съвещание, формираната воля на съда посредством гласуване от членовете на съдебния състав, т.е. приемането на решение от съда като орган. Удостоверява, че в скрепената с подписа му писмена форма на

решението е даден израз на волята на мнозинството от съдебния състав, дори тя да не съвпада с неговата. Ако липсва подпис на член на съдебния състав след като решението е било обявено, няма пречка той да бъде положен и след това (т.15 от ППВС №1 от 10.11.1985г на Пленума на ВС на РБ), но ако длъжностните предпоставки са налице. В случай, че те вече липсват, нито допълнително отбелязване за причината, нито положеният подпис на съдията, който вече няма правомощието за това действие, ще завършат фактическия състав на решението. Удостоверителното по същността си отбелязване на председателя на състава или старшия съдия „върху” решението, че причината третият подпис да липсва е избор на съдията в друг съд, сочи на правна недопустимост за съответния съдия да подпише акта, а не на фактическа невъзможност от обективно естество и в този случай е налице нищожност на постановеното решение .

Изискването постановеното съдебно решение да е прието в съвещанието , гаранция за което е подписа ,не е единственото условие за валидност на акта и при регламентиране на изключението законът държи сметка за това, определяйки неподписалият именно като „съдия”.

По легално определение съдът се състои от съдии (чл. 77,чл. 84 ал.1, чл. 109 ,чл.117 ЗСВ), затова съставът на съда, който следва да постанови решението, се състои от съдии в съответния съд. Съответствието намира израз при правилата за заемане и освобождаване от съдийска длъжност, които са от публичен ред. Встъпването на съдия на длъжност в друг съд , при надлежен избор , има за последица освобождаване от заеманата преди съдийска длъжност, същевременно има за последица и отпадане на правомощията за постановяване на съдебни решения с негово участие в предишния съд, като член на съдебен състав.

Нищожен ще е съдебният акт , макар и подписан от целия съдебен състав, когато към датата на обявяването му един от членовете вече не е съдия в съответния съд. Освен когато е обявено в заседанието, в което е завършено разглеждането на делото, постановяването на съдебния акт преминава през регламентираните от нормите на чл.21, чл.235 и чл.236 ГПК етапи в строго определена поредност, включващи тайното съвещание, обличането на волеизявлението на съдебния състав в писмена форма, завършена с неговото подписване и обявяването му от съда. Макар и да е подписано, докато не бъде обявено, съдебното решение е все още незавършено. Решаващата воля на състава на съда се обективира едва с обявяване на съдържанието на съдебния акт и независимо от техническия характер на вписването, именно с него законът свързва неоттегляемостта и неизменността на решението от постановилия го съд – чл.192 ГПК (отм.), аналогичен на чл.246 ГПК. Подписването и обявяването на съдебното решение са последователни действия , които не съвпадат във времето , но последващото обявяване в регистъра позволява да се проявят последиците на постановяването, скрепени с определена дата, задължителен елемент от съдържанието на решението . От взаимовръзката следва , че законът изисква предпоставките и за двете действия да са налице едновременно към момента на последното от тях по време. Решението се характеризира като официален диспозитивен документ , удостоверяващ спрямо всички датата и мястото на издаване , посочени в него.С обявяването завършва фактическият състав на решението и ако към този момент подписал го член на съдебния състав съдия е загубил това качество в съответния съд, постановеният с негово участие съдебен акт е нищожен. При освобождаване от длъжност съдията губи правомощието да подписва съдебни актове , освен в случаите на изрично уредена в закона правна възможност, при командироване. Без това условие фактическият състав не може да бъде довършен, а подписаното само от двама съдии решение е нищожно.

ТАНЯ МИТОВА

ЛЮБКА ИЛИЕВА

СТОЙЧО ПЕЙЧЕВ

РАДОСТИНА КАРАКОЛЕВА

МАРИЯ СЛАВЧЕВА

МАРИЯ ИВАНОВА

МАРИАНА КОСТОВА

СНЕЖАНКА НИКОЛОВА

ЕМИЛ ТОМОВ